

Meditatief moment 23 juni 2020 16.30 uur

De Bosbeskpel Wijkgemeente Den Haag - Zuidwest

Voorganger: Sandra den Hollander

M.m.v. Marga van Arendonk

Welkom

Goedemiddag, welkom, fijn als u/je mee luistert met het meditatieve moment van de Protestantse gemeente Den Haag – Zuidwest vanuit de Bosbeskpel. Elke dinsdagnamiddag om half vijf wordt een klein halfuur verzorgd met een lied, muziek, een tekst en gebed. Eerst ontsteken we de gemeentekaars aan het Licht van Christus, dat door de paaskaars wordt gesymboliseerd:

Licht dat in het donker schijnt, teken van hoop.

Voor het kerkelijk jaar is de periode van Pinksteren tot en met Advent de stille periode van het jaar. We hebben dus tijd om ons te verdiepen in het geloof, in een Bijbelverhaal. En daarbij mogen we vragen stellen. Dit meditatieve moment staat in het teken van het Bijbelverhaal in Matteüs 14 vers 22 tot en met 33. Mijn naam is Sandra den Hollander. Straks doe ik samen met Marga van Arendonk een meditatie over hoop en wanhoop. Marga zal de Bijbeltekst eerst in zijn totaliteit lezen. Maar eerst luisteren we naar lied 918 'Stem die de stenen breekt' gezongen door Elise Mannah.

Lied: Lied 918 *Stem die de stenen breekt*. Gezongen door Elise Mannah

Stem die de stenen breekt,
tijdig in duistere nacht,
stem die in stilte spreekt:
Ik ben nabij, wees niet bang.

Sprak al voor nacht en dag,
Voordat ik woorden sprak,
Stem die de schepping draagt:
Ik ben nabij, wees niet bang.

Random mij in verdriet,
dichtbij waar ik ook ben,
angst ondermijnt mij niet:
Ik ben het – dat is jouw stem.

Mocht ik de leegte zien,
dan delen wij ook die.
Ik zie en hoor je niet
en ben niet bang: Jij bent hier.

Bijbellezing: *Matteüs 14: 22-33*

Meditatief moment

Meditatie over hoop en wanhoop

De volgende tekst wordt door twee personen rustig voorgelezen. Marga leest de Bijbeltekst Matteüs 14: 22-33, Sandra de rest.

V

Hoop en wanhoop, daarover gaan we in gesprek. We gaan nog een keer luisteren naar het Bijbelverhaal. Misschien kunnen die woorden je dichterbij brengen bij wat voor jou, voor u hoop en wanhoop is. Luister naar het verhaal met de volgende vragen:

Waar voel je hoop? Waar wanhoop? Bij welke persoon in het verhaal voel je je het meest thuis?

Waar u ook bent, ga gemakkelijk op uw stoel zitten. Zet beide voeten op de grond. Sluit je ogen, en probeer tot rust te komen. Adem rustig in, adem rustig uit. Hoor de geluiden om je heen. Probeer die los te laten. Concentreer je op het verhaal dat komt.....

G

Meteen daarna gelastte Jezus de leerlingen in de boot te stappen en alvast vooruit te gaan naar de overkant, hij zou ook komen nadat hij de mensen had weggestuurd. Toen hij hen weggestuurd had, ging hij de berg op om er in afzondering te bidden. De nacht viel, en hij was daar helemaal alleen.

V

De nacht valt, de mensen zijn moe. Jezus stuurt zijn vrienden naar de overkant. Het water, van het meer, is een gevaarlijke, onvoorspelbare plaats. Het is een plaats van angst en van dood.

Het wordt donker, het wordt nacht.

Ook Jezus is vermoeid. Hij wil tot stilte komen. Misschien heb je ook wel de behoefte om tot stilte te komen, tot rust, tot jezelf, tot God.

G

De boot was intussen al vele stadiën van de vaste wal verwijderd en werd, als gevolg van de tegenwind, door de golven geteisterd. Tegen het einde van de nacht kwam hij naar hen toe, lopend over het meer. Toen de leerlingen hem op het meer zagen lopen, raakten ze in paniek. Ze riepen: 'Een spook!' en schreeuwden het uit van angst.

V

Stel, je zit in die boot. Wat maakt jou bang, waar voel je je onzeker, waar dreig je weg te zinken, waar zie je geen hand voor ogen?

Waar verwacht je hulp, waar kun je het zelf niet redden? Geloof je eigenlijk wel dat er voor jou hulp kan komen?

G

Meteen sprak Jezus hen aan: 'Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang!' Petrus antwoordde: 'Heer, als u het bent, zeg me dan dat ik over het water naar u toe moet komen.' Hij zei: 'Kom!' Petrus stapte uit de boot en liep over het water naar Jezus toe.

V

Een onverwachte stem: wees niet bang...

Vertrouwen van Petrus. Het onmogelijke wordt mogelijk. Wie of wat geeft jou vertrouwen?

G

Maar toen hij voelde hoe sterk de wind was, werd hij bang. Hij begon te zinken en schreeuwde het uit: 'Heer, red me!' Meteen strekte Jezus zijn hand uit, hij greep hem vast en zei: 'Kleingelovige, waarom heb je getwijfeld?' Toen ze in de boot stapten, ging de wind liggen. In de boot bogen de anderen zich voor hem neer en zeiden: 'U bent werkelijk Gods Zoon!'

V

Het vertrouwen van Petrus is beperkt. Hij aarzelt..., en zinkt weg.

In zijn wanhoop roept hij het uit: 'Heer, red me!'

Een hand die uitgestoken wordt...

Is het jou wel eens overkomen, dat je wegzank en riep om hulp? Vond jij een uitgestoken hand? Waar?

(korte stilte)

Orgelspel:

Leo van Doeselaar speelt van Bach 'Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ (BWV 639), in de St. Catharinen Kerk in Hamburg.

Gedicht: Vergezichten

Tekst: Alfred C. Bronswijk

Ons leven vraagt om vergezichten,

Om dromen om zich op te richten,

Om handen die voorhanden zijn,

Om harten die hartstocht'lijk zijn.

Een visioen spoort mensen aan,

Om voorbij grenzen voort te gaan.

Dit visioen van hoopvol leven

Is door de hemel aangegeven

En hier op aarde ingezaaid,

Opdat de geest van liefde waait.

Opdat het recht hier recht zal zijn,

Voedzaam als brood, krachtig als wijn.

In Christus gaan die vergezichten,

En horizonten zich verdichten.

Hij is wat ons voor ogen staat:

De weg en waarheid metterdaad.

Hij is het woord dat ons bevaart.

Het visioen dat mensen draagt.

Gebed:

Goede God,

Dankbaar willen we zijn voor het goede van uw schepping.

Maar ook daar die tegenstrijdigheden: elke dag prachtig weer, maar mét de dreiging van droogte. Erop uit willen trekken en tegelijk: pas op voor veel mensen!

Hier mensen die elkaar bemoedigen en naar elkaar omzien,

daar mensen die elkaar uitsluiten en kwaad doen.

Hoe kunnen we zo genieten van wat goed is?

Omwille van moeite, onrecht en teleurstelling bidden we: Heer ontferm U.

God,

als we wegzakken in de golven

en het gevoel hebben

dat de grond onder

onze voeten is verdwenen,

help ons dan omhoog te kijken

en te ontdekken

dat we ook gedragen

kunnen worden

door wat we hopen en dromen.

Lied: Lied 657 *Zolang wij ademhalen*. Uitgevoerd door Margriet Wagner en Gerard de Goeij, begeleid door Wim Vermeulen, orgel.

1. Zolang wij ademhalen
schept Gij in ons de kracht
om zingend te vertalen
waartoe wij zijn gedacht:
elkaar zijn wij gegeven
tot kleur en samenklank.
De lofzang om het leven
geeft stem aan onze dank.
2. Al is mijn stem gebroken,
mijn adem zonder kracht,
het lied op and're lippen
draagt mij dan door de nacht.
Door ademnood bevangen
of in verdriet verstild:
het lied van Uw verlangen
heeft mij aan 't licht getild!
3. Het donker kan verbleken
door psalmen in de nacht.
De muren kunnen vallen:
zing dan uit alle macht!
God, laat het nooit ontbreken

aan hemelhoog gezang,
waarvan de wijs ons tekent
dit lieve leven lang.

4. Ons lied wordt steeds gedragen
door vleugels van de hoop.
Het stijgt de angst te boven
om leven dat verloopt.
Het zingt van vergezichten,
het ademt van Uw Geest.
In ons gezang mag lichten
het komend bruiloftsfeest.